

מסורת הש"ס

גמ' ל (צ"ג נג: וסס אמת רבי ירמיה וכו' בנטיין ל. צ) פי' בקעי' (א) שנת ק"ה: לעיל כ. (ז) [ג'ל רב] (ה) [לקמן י: ד: טובה ית:]

הגהות הב"ח

- (ב) רש"י ד"ה באלנות וכו' ולא צטל ליה הוקף קמח מל"מ וי"ג ס"ה משם קמח:
- (ג) ד"ה הרחיק וד"ה הועלה מחילה ה"ל: (א) ד"ה הכי גרסתינו וכו' על גובה התל הועיל הויל והדר כ"ל וד"ל: (ד) תוס' ד"ה מן שמי וכו' וצבטל נמי לית ביה. [ובצ"ה בגי' וב"ש שובל דלית כו':]

גליון הש"ס

גמ' קרפף בית שלש וקידרה בר בית פאה. ע"י לקמן ק"ך ד ע"ל חוס' ד"ה אלא שמי:

רבינו הגנאל

עושיין פסין

דלית בה דיוורין. שיאסרו על בני מצוי הלכך רשות בני מצוי הוא ובני צביל לא אסרי עלה דהוי כחצר קטנה שפרצה לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה וצביל לא מתקנין ליה גזרה שמא יאמרו לחי מועיל לצביל דעלמא: באילנות לא הוי מועיט. דדרך קרפף להיות צו אילנות ולא צביל ליה (ב) היקף קמח:

בנה בו עמוד.

בנה מעט מצית סתמים: פחות מג' טפחים. אפי' נתמעט מצית סתמים כמאן דליתיה דמי: דהא נפקא ליה מתורת לבוד. כלומר דהא חשיב ליה ג' דעלמא למיפק מתורת לבוד הלכך ה"ג חשיבו ולא צביל: הרחיק מן הכותל. (ג) קרפף ד' טפחים ועשה מחילה (א) לדירה: הועיל. מחילה זו להיות היקף מדש והוי פתח ולצפוף הוקף: פחות מג' לא הועיל. דהוי כמחילה על גבי מחילה ולא צנתמעט מצית סתמים מיירי מדלל נקט מיעוט ואינו מיעוט דלי נתמעט ולדי הוא מיעוט שאפילו הוסיף על עוצי הכתלים עד שנמעט ספיר דמי כדלקמן אלא נמיהוי פתח ולצפוף הוקף מיירי: מותני לקיאל. להך פלוגתא דלעיל ואמר דשגלשה דנפק ליה מתורת לבוד כולה מודו לעמוד הוי מיעוט ומחילה הויא מחילה לדירה ולא כמוסוף ובפחות משלשה פליגי: פתח בציט. והוסף על עוצי הכתלים עד שנמעט והאי לא עז רבה צר שימי קאמר לה אלא מילתא צנאפי נפשיה היא: ויכול לעמוד. הטיט בפני עלמנו שעשוי בעוצי שאפילו ניקט כותל הרשון יכול זה לעמוד: הוי מיעוט ולא הוי מיעוט גמ' סה: הרחיק מן התל. שנקרף וי"ג מן התל עד המחילה יומר מצית סתמים הרבה ועשה מחילה לדירה אלא התל צרמוק ד' טפחים ועדיין יש יומר מצית סתמים ציין שנה לדשה אצל וז לירה עשה: הועיל. והכל מותר: לא הועיל. דהויא מחילה על גבי מחילה: וחד אמר התל שנקרף עקב מחילה ע"ג מחילה מהניא להיות היקף לדירה: בנכסי הגר. שמת ואין לו יורשין אין זו חזקה לקנות ואם צא אסר והחזיק צפן קנה האסון: בשבת. הוה לענין היקף לדירה צנתמילה קטנה מחילה הוגנת אלא שלא הוקפה לדירה: הכי גרסתינו מודה לי רב ששת שאם עשה מחיצה על התל. ולא גרס' על שפת הכי פי' אף על גז דפליג ואמר דלא מיסתי קרפף צנכי היינו טעמא שדר צנקפף צביר מחילות המתמוות על אצל אס היה תל יומר מצית סתמים ועשה מחילות סביב עליו להשתמש (א) על גובה התל: חו"א. והדר על התל דר צביר מחילות העליונות ולא מהני ליה מחילות מידה הלכך לאו מחילה על גבי מחילה היא: אלא רבה. למי"ד אין מחילה על גבי מחילה בצלעו

פרק שני

עירובין

כה.

מאן דשרי דהא לית ביה דיוורין. ובצביל (ז) לית ציה דיוורין דליתמרו עליה ולפירוש הקונטרס דלית ציה דיוורין לא אסרו עלה משום גיפופי: **ומאן** דאסר זימנין דאית ביה דיוורין. שהצמים שאצל הרחבה יפתחו מצמיהן לרחבה ויאסרו לרחבה על בני מתא להוליא צה כלים שצנתו צתוכה ומשום הכי אסור לנטול ממתא לרחבה דשמת יעלטלו גם לאחר פתיחת הדיוורין צנא עירוב כמו עתה אצל רחבה גופיה שרי שהרי אף לאחר שיפתחו מותר לנטול כלים שצנתו צתוכה:

שאם עשה מחיצה על שפת התל שהועיל. רש"י לא גריס

על שפת התל דהוא משמע לאותן הדברים לנטול להם גריס על התל והועיל לאותן הדברים על התל ומיהו צריך לפרש דמירי על שפת התל שאם הרחיקו ד' מן השפה אין שם חידוש דהכי נמי לנטול אס הרחיק הועיל: **אבסדרה בבקעה.** רש"י פירש לקמן

פירושה מחרצבה רוחמיה והשקלא אחי ספיר הא דנקט צבקעה שאין שם מחילות ולא נקט צחצר וגרס לקמן צפרק כל גנות (דף ז', ד) דמשני שמואל אדשמואל כי לית ליה צד' אצל צג' אית ליה וקשיא לפירושו דצבוקה אמרינן דאפילו צצמיי רוחות זה כנגד זה לא אמרינן פי תקרה יורד וקוטס משום דהוי כמצוי מפולש ומפסר ר"ת דלכסדרה אית לה שלשה מחילות כדלמרינן צפרק לא יחפור (צ"ח דף קה): עולם דומה ללכסדרה רוח לפונית אינה מסוכצבת וגרס צפרק כל גנות (לקמן דף ז' ד) כי לית ליה צגלש אצל צד' אית ליה פירוש שיש ג' מחילות ומעט מן הכיצינית ורצ אית ליה פי תקרה יורד וקוטס אפי' צצמיי מחילות וזהו שלל כנגד זה והא דלא נקט לכסדרה צחצר משום דסתם לוכי נקט צחצר יש לה ג' מחילות להכי נקט צקעה דאפי' כי ליכא אלא שמי מחילות אמר רב פי תקרה יורד וקוטס: **א**

רבינו הגנאל

בעינא דרשא האי ליפתא לא משבחה ולא מדי בחור הכי כי קא משבחה ממילא קא משבחה שבחה. האי נמי בעינא דרבח מחיצה ע"ג מחיצה לא הועיל בתל דבעלי התחתונת ולא עשה הוא בעליונות כלום הלכך לא קנה בנכסי הגר כלום כי האי גונא. האי איתתא דעברא מחיצה ע"ג מחיצה בנכסי הגר איתתא גברא רפק ביה פורתא. אוקמה רב חזון בידיה לההוא דרפס בנכסי הגר איתתא היא צווחא קמיה ולא אשכח בה אבר לה לא מחוקת כדמחוקי איש. קרפף בת ג' סאן וקירי בו בית סאה. רב אמר קיריו מיתירו וכו' ורבי יתובות סאתים הוא אסור. ור' יורא אמר אין קיריו מיתירו אלא הקרוי מפסיק ביניהם וזהו אין בו יותר מבית סאתים ומותר. לימא בפלוגתא דרב גמולא פליגי דאמבר אבסדרה בבקעה רב אמר מותר לנטול כבולה אמרין פי תקרה יורד וקוטס והיא לה רשות הירוד ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות כרשות הרבים לא אמרין פי תקרה יורד וקוטס יורא אמר פי תקרה יורד וקוטס ור' יוסתם ויה המקורו נמי אמר פי תקרה יורד וקוטס ויה איתתא שמיני מקורה איתתא כותל סאתים

מסכת שביעית פרק ב' משנה א' עד אימתי הלבן יערב שביעית? - עד שתכלה הלקוחה, פל זמן שבעיני אדם הורשים לטעם במקשאות ובמדלעות.

עין משפט

נר מצוה
לז א מיי פעי"ו מהל' שנת הבלה ח טו"ש"ע א"ח פי' שנת סעף ד: סעף ג: לח ב מיי' שם טו"ש"ע שם סעף א: לח ג מיי' שם טו"ש"ע שם סעף ו: **[לז] ד מיי' שם טו"ש"ע [א: מ' ד טו"ש"ע שם ס"ס:]**
בוא ה מיי' פ"ג מ' מלכות ויהי ומתה הבלה יא סגן עשין פ טו"ש"ע ח"מ פי' רעה סעף ג: **בז** ו מיי' פ"ו מ' מל' שנת ה"ל ט טו"ש"ע א"ח פי' שנת סעף ח: **בז** ח מיי' פ"ג מ' מל' ויהי ה"ל י טו"ש"ע ח"מ פי' רעה סעף ג: **בז** ו מיי' פ"ו מ' מל' שנת ה"ל ט טו"ש"ע א"ח פי' שנת סעף ח: **בז** י מיי' פ"ו מ' מל' שנת הבלה י סגן עשין א טו"ש"ע ח"מ פי' שנת סעף ו: **בז** ח מיי' פ"ג מ' מל' שנת הבלה י סגן עשין ח סעף ו: **בז** ו מיי' פ"ו מ' מל' שנת הבלה י סגן עשין ח סעף ו: **בז** ו מיי' פ"ו מ' מל' שנת הבלה י סגן עשין ח סעף ו: **בז** ו מיי' פ"ו מ' מל' שנת הבלה י סגן עשין ח סעף ו:

פיני רש"י

ביראה. שם תסכ: (טובה ד): **ביראה.** דמן צביר. (מגילה ד.) **ביראה.** קץ שמו: (נענין ג.) **אבסדרה בבקעה.** להכי נקט בבקעה דמיון שאינה קטמה לצת לה לפנות שאין עושין דפנות לשם אכסדרה... (טובה יז: ד"ה בבקעה)

רבינו הגנאל

בעינא דרשא האי ליפתא לא משבחה ולא מדי בחור הכי כי קא משבחה ממילא קא משבחה שבחה. האי נמי בעינא דרבח מחיצה ע"ג מחיצה לא הועיל בתל דבעלי התחתונת ולא עשה הוא בעליונות כלום הלכך לא קנה בנכסי הגר כלום כי האי גונא. האי איתתא דעברא מחיצה ע"ג מחיצה בנכסי הגר איתתא גברא רפק ביה פורתא. אוקמה רב חזון בידיה לההוא דרפס בנכסי הגר איתתא היא צווחא קמיה ולא אשכח בה אבר לה לא מחוקת כדמחוקי איש. קרפף בת ג' סאן וקירי בו בית סאה. רב אמר קיריו מיתירו וכו' ורבי יתובות סאתים הוא אסור. ור' יורא אמר אין קיריו מיתירו אלא הקרוי מפסיק ביניהם וזהו אין בו יותר מבית סאתים ומותר. לימא בפלוגתא דרב גמולא פליגי דאמבר אבסדרה בבקעה רב אמר מותר לנטול כבולה אמרין פי תקרה יורד וקוטס והיא לה רשות הירוד ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות כרשות הרבים לא אמרין פי תקרה יורד וקוטס יורא אמר פי תקרה יורד וקוטס ור' יוסתם ויה המקורו נמי אמר פי תקרה יורד וקוטס ויה איתתא שמיני מקורה איתתא כותל סאתים

(ה) [אלי ר"ל לעיל כ' ח' סה] דלמרינן עד דבנכסי הגר מיתו חייסין דלמא מיימלן ע"ס.

ה"פ

